

ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਪਟਿਆਲਾ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1980 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1267।

5 ਦਸੰਬਰ 1983

ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ (ਸਟਾਫ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1971— ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 19(2) (ਬੀ), 53, 54 ਅਤੇ 58 — ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨੇ ਦਾ ਆਦੇਸ਼-ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ -ਕੀ ਵੇਇਡ—ਵੇਇਡ ਆਰਡਰ—ਕੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ (ਸਟਾਫ) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1971 ਦੇ ਨਿਯਮ 53, 54 ਅਤੇ 58 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਹਟਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਕ੍ਰਮ. ਜਿਥੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਾਲਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤਨਦੇਹੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ,

ਫੂਡ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਪਟਿਆਲਾ ਯੂ. ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 58 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਨਿਗਮ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੱਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਆਰਡਰ ਬੇਕਾਰ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6, 7, 10 ਅਤੇ 11)।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 12)।

1980 ਨੂੰ ਸਰਦਾਰ ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਲੁਠਾ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਪਟਿਆਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਉਦੈ ਸਿੰਘ ਗੇਰਾ, ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ., ਸਬ ਜੱਜ II, ਕਲਾਸ ਪਟਿਆਲਾ ਸੀ, ਮਿਤੀ 23 ਨਵੰਬਰ 1978 ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦਾ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦੇਣਾ ਕਿ • ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸਟੈਪ ਪੇਪਰ ਦੇ ਖਰਚੇ, ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਰਕਮ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਚਾਰਜ ਹੋਵੇਗਾ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਰਾਕੇਸ਼ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਸਕੇ ਸ਼ਰਮਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਸੋਕ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ,
ਨਿਰਣਾ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵੱਲੋਂ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਪਟਿਆਲਾ ਦੇ 29 ਜਨਵਰੀ, 1980 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(2) ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ 21 ਦਸੰਬਰ 1971 ਨੂੰ ਨਵਯੁਗ ਗੋਦਾਮ, ਸਰਹਿੰਦ ਰੋਡ, ਪਟਿਆਲਾ ਵਿਖੇ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ 16 ਅਗਸਤ, 1972 ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਨੱਥੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ। ਇਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀ

I.L.R. Punjab and Haryana (1984)2

ਚੌਕੀਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ 4 ਜੂਨ, 1972 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਡਿਊਟੀ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਹੁਕਮ , ਮਿਤੀ 10/12 ਅਕਤੂਬਰ, 1972, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P.5. Ifis ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਸਟਾਫ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼, 1971 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ ਦੋ ਹੋਰ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਪਰ ਬਾਕੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੁਕਮ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 5,000।

(3) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(4) ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(5) ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਹੁਕਮ, ਮਿਤੀ 10/12 ਅਕਤੂਬਰ, 1972, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 5, ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਹੁਕਮ ਹੈ।

(6) ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵਾਲੇ ਪਹਿਲੂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 53, 54 ਅਤੇ 58 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਅਤੇ ਵੱਡੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣਾ, ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਲਈ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 54 ਦੀ ਧਾਰਾ (viii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 58 ਦੀ ਧਾਰਾ (1) ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾਵਾਂ

ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। (v) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 54 ਦੇ (ix) ਤੱਕ, ਉਸ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ, ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 59 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਂਚ ਕਰੇ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗੀ ਜਾਂ ਉਲੀਕੀ ਜਾਵੇਗੀ, (i)

ਭਾਰਤੀ ਖੁਰਾਕ ਨਿਗਮ, ਪਟਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਗਰੀਬ ਸਿੰਘ (ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਦੋਸ਼ ਦੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਤੱਤ ਅਤੇ (ii) ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹਰੇਕ ਲੇਖ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ (a) ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲਾ ਜਾਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ, ਅਤੇ (ਬੀ) ਉਹਨਾਂ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਦੋਸ਼ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 59 ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ।

(7) ਹੁਣ, ਮੈਂ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਨੂੰ, ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਪੂਰੀ ਤਨਦੇਹੀ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾਅ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ 4 ਜੂਨ 1972 ਨੂੰ ਡਿਊਟੀ ਤੋਂ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6.15 ਵਜੇ ਦੇ ਕਰੀਬ ਤਾਸ਼ ਖੇਡਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। ਦੋਸ਼ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਹ ਗੋਦਾਮ ਦੇ ਗੇਟ ਕੋਲ ਤਾਸ਼ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਹੋਰ ਚੌਕੀਦਾਰਾਂ, ਰਮੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਹਿਤਾ ਅਤੇ ਕਸਤੂਰੀ ਲਾਲ 'ਤੇ ਵੀ ਲਗਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ ਵੀ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲਿਆ। ਪਰ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਈ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਤੱਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਹੁਕਮ [ਦੇਖੋ *ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਪੀ.ਐਸ. ਚੀਮਾ*, (1)]। ਉਪਰੋਕਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕੋਈ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਸਗੋਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 19(2) (ਬੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਕਤ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ *ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਸ਼੍ਰੇਣੀ III ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ 4 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਕੇ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।* ਹਾਲਾਂਕਿ, ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

(1) ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1096.

ਸਮਾਪਤੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਯਮ 58 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(9) ਇਹ ਵੀ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਜਾਂ ਇਕਬਾਲੀਆ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 58 ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਅਧੀਨ ਚਾਰਜ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾਖਲੇ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਗੇਟ 'ਤੇ ਤਾਸ਼ ਖੇਡ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ *ਟੀ ਕੇ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪਟਨਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ*, (2) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਜੁਬਾਨੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਲੋਕ ਸੇਵਕ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ, ਜਿੱਥੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਲੋਕ

ਸੇਵਕ ਦੁਆਰਾ ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂਚ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਜ਼ਬਾਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਰਾਮ ਸੁਭਾਕ ਓਝਾ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਨਿਯਮਤ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 58 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(11) ਹੁਣ, ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 58 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਸਈਅਦ ਕਮਰਾਲੀ, (4) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ - ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਜ਼ਮੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਰਫ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਸਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵੈਧ ਹੈ। ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ, ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਆਰਡਰ ਅਨੁਬੰਧ P. 5, ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਹੁਕਮ ਹੈ।

- (2) 1969 ਐਸਐਲਆਰ 18.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1967 ਕਲਕੱਤਾ 381
- (4) 1967 ਐਸਐਲਆਰ 228.

ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਅਜਮੇਰ ਸਿੰਘ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

(12) ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਜੋ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੂਟ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਬੇਕਾਰ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਸੱਯਦ ਕਮਰਾਲੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਤਨਖਾਹ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਬੇਅਸਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੋਂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਕਰਤਾ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 5,000. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੈ।

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

NKS,

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ

ਜਾਵੇਗੀ।

I.L.R. Punjab and Haryana

(1984)2

ਮਹਿਕ